

Tai, kad į vienos valstybės narės teismą kreipiamasi per procedūrą dėl laikinųjų priemonių ar kad sprendimas priimtas taikant tokią procedūrą, ir tai, kad pateiktame prašyme ar priimtame sprendime nėra nieko, kas rodytų, kad teismas, kuriame pateiktas prašymas dėl laikinųjų priemonių, turi jurisdikciją Reglamento Nr. 2201/2003 prasme, nebūtinai reiškia, kad pašalinama galimybė, jog nėra — o tai galbūt leidžiama pagal nacionalinę tos valstybės narės teisę — ieškinio dėl bylos nagrinėjimo iš esmės, kuris susijęs su prašymu taikyti laikinąsias priemones ir kuriame yra duomenų, galinčių įrodyti, kad teismas, į kurį kreiptasi, turi jurisdikciją šio reglamento prasme.

Kai nepaisant visų teismo, kuriame buvo vėliau iškelta byla, pastangų gauti informaciją iš šalies, kuri nurodo lis pendens, iš teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, ir iš centrinės institucijos, teismas, kuriame buvo vėliau iškelta byla, vis dėlto neturi jokios informacijos, leidžiančios nustatyti kitame teisme pareikšto ieškinio dalyką ir pagrindą, bei, be kita ko, galinčios įrodyti to teismo jurisdikciją pagal Reglamentą Nr. 2201/2003, ir kai dėl ypatingų aplinkybių vaiko interesais reikalaujama priimti sprendimą, kuris gali būti pripažįstamas kitose valstybėse narėse nei ta, kurios teisme buvo vėliau iškelta byla, pastarasis teismas turi, protingą laiko tarpą palaukęs atsakymų į užduotus klausimus, tęsti jam pateikto ieškinio nagrinėjimą. Nustatyti, koks yra protingas laiko tarpas laukti atsakymų, reikia labiausiai atsižvelgiant į vaiko interesus, remiantis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis.

(¹) OL C 221, 2010 8 14.

2010 m. liepos 7 d. Varhoven administrativen sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova ir „KEMKO INTERNATIONAL“ EAD prieš Ministerski savet na Republika Bgaria

(Byla C-339/10)

(2011/C 13/26)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Varhoven administrativen sad (Bulgarija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova ir „KEMKO INTERNATIONAL“ EAD

Atsakovė: Ministerski savet na Republika Bgaria

2010 m. lapkričio 12 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė, kad jis akivaizdžiai neturi kompetencijos atsakyti į Varhoven administrativen sad (Bulgarija) pateiktą prejudicinį klausimą.

2010 m. rugsėjo 29 d. Court of Appeal in Northern Ireland (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Seaport (NI) Ltd, Marafelto savivaldybės taryba, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd prieš Department of the Environment for Northern Ireland

(Byla C-474/10)

(2011/C 13/27)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal in Northern Ireland

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Seaport (NI) Ltd, Marafelto savivaldybės taryba, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Atsakovas: Department of the Environment for Northern Ireland

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, teisingai aiškinant Direktyvą [2001/42] (¹), kai valstybės institucija, rengianti planą, kuriam taikomas direktyvos 3 straipsnis, pati yra valstybėje narėje bendrai atsakinga už aplinkos klausimus, valstybė narė gali atsakyti pagal direktyvos 6 straipsnio 3 dalį paskirti instituciją, su kuria turi būti konsultuojamasi 5 ir 6 straipsnio tikslais?
2. Ar, teisingai aiškinant direktyvą, kai planą, kuriam taikomas 3 straipsnis, rengianti institucija pati yra valstybėje narėje bendrai atsakinga už aplinkos klausimus, valstybė narė privalo užtikrinti, kad egzistuoūtų paskirtina nuo šios institucijos atskira konsultavimo institucija?
3. Ar, teisingai aiškinant direktyvą, jos 6 straipsnio 2 dalies reikalavimas, kad 6 straipsnio 3 dalyje nurodytoms valdžios institucijoms ir 6 straipsnio 4 dalyje nurodytai visuomenei „per pagrįstai nustatytą laikotarpį“ būtų suteikta reali galimybė iš anksto pareikšti savo nuomonę, į nacionalinę teisę gali būti perkeltas priimant taisykles, kuriose numatoma, kad už plano rengimą atsakinga institucija kiekvienu atveju nustato terminą, per kurį minėtos nuomonės turi būti pareikštos, o gal toks nuomonių pareiškimo terminas arba skirtingomis aplinkybėmis — skirtingi terminai turi būti nustatyti pačiose taisyklėse, kuriomis perkeliama direktyva?

(¹) 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo (OL L 197, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 157)